

Cu câteva zile în urmă am avut prilejul, alături de mulți alți iubitori de literatură, să-l văd „în carne și oase”, dar mai cu seamă să-l ascult, pe unul dintre cei mai de succes scriitori contemporani, peruanul Mario Vargas Llosa, laureat al Premiului Nobel pentru Literatură în 2010. Motivele venirii domniei sale la Cluj au fost mai multe. Pe de o parte participarea la premiera piesei „O mie și una de nopți”, adaptare dramatică a scriitorului după bine-cunoscutele povești ale Șeherezadei. Pe de altă parte, această vizită a fost determinată de primirea titlului de Doctor Honoris Causa din partea Universității Babeș-Bolyai, în data de 20 mai 2013.

Cu toate că recunosc importanța deosebită a ambelor evenimente menționate mai sus, totuși îmi permit să precizez că din punctul meu de vedere cel mai important moment de pe agenda clujeană a lui Mario Vargas Llosa a fost dialogul purtat de acesta cu filozoful român Gabriel Liiceanu în amfiteatrul „Mihai Eminescu” al Facultății de Litere. Încă înainte de a începe conversația propriu-zisă a celor doi, cine citea afișul aferent putea intui că va asista la ceva interesant, deoarece discuția urma să încerce să găsească un răspuns la întrebarea:

„Am putea să trăim fără să evadăm în ficțiune?”

Pentru scriitorul peruan conceptul de ficțiune nu este unul abstract, ci, mai degrabă, unul foarte drag, cu care a făcut cunoștință încă din anii copilăriei. Mai mult decât atât, chiar primele încercări literare ale copilului Mario Vargas Llosa au fost, de fapt, adăugiri aduse poveștilor descoperite, cu scopul de a le împiedica să-și dezvăluie fatidicul sfârșit.

Întreaga discuție a gravitat, așadar, în jurul ideii de ficțiune și al implicațiilor ei în viața omului, dintre care poate cea mai importantă este aceea că, probabil, fără ficțiune am fi rămas în continuare la stadiul de locuitori ai peșterilor.

Întâlnire cu "povestașul" Mario Vargas Llosa, Cluj-Napoca, mai 2013

Scris de Iulia Picu

Duminică, 26 Mai 2013 18:27 - Ultima actualizare Duminică, 26 Mai 2013 20:05

În cursul discuției, Mario Vargas Llosa a reușit să explice, într-o limbă spaniolă frumoasă, ușor de înțeles, că implicațiile existenței ficțiunii nu înseamnă doar posibilitatea de a evada în existențe alternative atunci când cea de toate zilele nu ne mai satisface nevoile, ci și faptul că prin accesul la ficțiunea de bună calitate, avem șansa să ne îmbunătățim chiar condițiile din traiul de toate zilele, fiindcă, lipsiți fiind de ficțiune, *„am fi mai răi decât suntem [...], am fi mai conformiști, [...] iar spiritul critic, motor al progresului, nici măcar n-ar exista”* (Mario Vargas Llosa).

Dovada cea mai la îndemână a interesului clujenilor pentru acest superb dialog a fost numărul imens de persoane care l-au ascultat pe scriitorul peruan, nu doar în sala amintită anterior, ci și în cele două locuri din facultate unde au fost instalate ecrane pe care cei care nu au prins un loc în sală l-au putut urmări în timp real.

La terminarea discuției, Mario Vargas Llosa a prezentat audienței câteva detalii despre noul său roman, adresându-ne invitația să citim cartea, dacă ne interesează să aflăm deznodământul acesteia.

Înainte de a părăsi clădirea facultății, scriitorul a participat, împreună cu Gabriel Liiceanu, la o sesiune de autografe.